

OPGEMERKT

Kinderdoop

Het artikel "Een vaste Bijbelse grond" in RD 4-10 geeft vijf argumenten voor kinderdoop. Het is jammer dat dit artikel, een pagina groot, zo'n minimale Bijbelse onderbouwing geeft.

Het eerste benadrukt de eenheid van Oude en Nieuwe verbond. Hierbij gebruikt prof. Baars wel citaten uit Calvijn, maar biedt hij verder helaas weinig Bijbelse onderbouwing. Argument 2 is dat Jezus baby's zegent en hen welkom heet in Zijn koninkrijk. Maar Jezus noch Zijn discipelen doopten de kinderen. Is dit een vaste Bijbelse grond? In de derde plaats werd Cornelius gedoopt en niet besneden. Daaruit blijkt, volgens de schrijver, dat de doop in de plaats van de besnijdenis kwam. Maar sinds wanneer worden heidenen besneden? In Gen. 17:13 is besnijdenis een teken van een eeuwig verbond. Hand.

15 zet doop naast besnijdenis. In Hand. 21:21 wordt Paulus vals beschuldigd, dat hij leert dat Joden hun kinderen niet moeten besnijden. Argument 3 vergelijkt ook Kol. 2:11 en 12. Daar wordt besnijdenis van het hart vergeleken met de doop. De auteur noemt kinderdoop een „christelijke besnijdenis.” Maar Kol. 2:11 gaat niet over lichamelijke besnijdenis. Het gaat over geloof en liefde tot God (vgl. Deut. 30:6). Dus ook hier geen stevige Bijbelse onderbouwing.

Argument 4 gaat in op de uitdrukking "gedoopt met zijn huis". 1 Kor. 1:16 noemt Stefanus. Maar 1 Kor. 16:15 zegt dat zijn huis in dienst van de gemeente werkt. Dat zullen toch geen kinderen zijn! Ook de stokbewaarder is geen sterk Bijbels argument. Hand. 16:34 zegt dat hij met heel zijn huis aan God gelovig werd. Het Grieks daar is "pisteuo" en dat duidt op een

wilsbeslissing. Dan gaat het niet over baby's. Bovendien mocht een Romeinse soldaat tot 140 n. Chr. niet gehuwd zijn. Hij kon dus nooit vrouw en kinderen in de buurt van de gevangenis hebben.

Het laatste argument is geen Bijbels argument. Origenes beweert dat kinderdoop teruggaat op de apostelen. Maar klopt dat wel? Rond 200 bestrijdt Tertullianus de kinderdoop. Ook Justinus Martyr beschrijft de doop, maar geen kinderdoop. Ook de Atheense Aristides (130 na Chr.) schrijft in zijn apologie niets over kinderdoop.

J. Korpershoek
Vaassenseweg 54
7397 NM Nijbroek

Kinderdoop (II)

In RD 4-10 schrijft prof. Baars over Mark. 10:13-16, dat het hier uitdrukkelijk gaat om heel jonge

kinderen, baby's dus. Hier leest hij wat er niet staat. Vervolgens zegt hij bij Cornelius dat de doop blijkbaar in de plaats van de besnijdenis is gekomen. Cornelius was geen jood en hoefde dus niet besneden te worden. Cornelius was tot geloof gekomen en werd daarna gedoopt. Eerst geloof en dan dopen, dat is de Bijbels volgorde (Hand. 8:36, 37; Hand. 16:14, 15). Cornelius, Lydia en de gevangene bewaarder geloofden eerst en werden daarna gedoopt.

Cornelius en de gevangene bewaarder waren een Romeins soldaat. Romeinse soldaten mochten in die tijd niet getrouwd zijn en hadden dus geen wettige kinderen. Was Lydia getrouwd en had ze kinderen? Niemand die het weet.

In 1 Kron. 10:6 wordt gezegd dat Saul en zijn ganse huis tegelijk met hem stierf. We lezen in 2 Sam. 3:14-2 Sam. 4:8 echter dat

Isboseth, een zoon van Saul, niet was omgekomen. De uitdrukking "geheel zijn huis" hoeft dus niet per definitie "allemaal" te betekenen. Zie ook 1 Sam. 1:21-22 Elkana ging „met zijn ganse huis" maar dat was zonder Hanna. En zulke teksten worden dan te berde gebracht om te bewijzen dat zui-gelingen gedoopt moeten worden.

„Een bevel om kinderen te dopen vindt men nergens in de Bijbel, dit begon pas in de tweede en derde eeuw" (Karl Barth). Wat betreft de uitspraken van Origenes: die beschouwde de Openbaring van Jezus Christus aan Johannes als een verzameling wilde dromen en loochende de lichamelijke opstanding. Moeten we aan zijn uitspraken waarde hechten?

J. J. Hollebrandse
Curiestraat 61
7316 LL Apeldoorn